

ความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันการพลศึกษาสังกัดกระทรวงการทองถิ่นและกีฬา

วทันใจ ต้นสุวรรณ และคณะ
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ต้องการทราบความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จะเข้าศึกษาในสถาบันการพลศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มอย่างง่าย จำนวน 1,587 คน เก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามและใช้สถิติเพื่อทราบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเพื่อรายงานในความเรียง

จากข้อมูลที่เก็บไว้จากแบบสอบถามที่รับคืนจำนวน 1,296 ฉบับ ทราบว่า 9.50% ของนักเรียนต้องการเข้าศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพราะคิดว่ามีงานทำ 16.90% และสามารถจบการศึกษาได้ 16.60% จำนวนนักเรียนที่ไม่ต้องการศึกษาในสถาบันการพลศึกษามี 90.59% เพราะต้องการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

ทั้งนี้ปรากฏว่าปัจจัยส่วนบุคคลคือนักเรียนชายต้องการเข้าศึกษาในสถาบันการพลศึกษามากที่สุดถึง 52.00% ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยผลการเรียน 2.01-2.55 คิดเป็น 34.10% ปัจจัยรองคือด้านเศรษฐกิจ ซึ่งขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้ปกครองคือ ต่ำกว่า 120,000 บาทต่อปี คิดเป็น 56.10% ปัจจัยสุดท้ายคือด้านสังคมซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนของภาคกลางแต่ไปเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือถึง 39.00%

นักเรียนมีความเห็นว่าสถาบันการพลศึกษาช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ และเยาวชนที่มีคุณภาพ และมีความคิดเห็นระดับน้อยมากที่คิดว่าเมื่อจบจากสถาบันการพลศึกษาแล้วมีโอกาสได้งานน้อย

ABSTRACT

This study was intended to investigate the needs to study in the Institutes of Physical Education of Matayomsueksa students in order to find ways to plan for recruiting the students to study in the Institutes. The subjects were 1,587 students randomly sampled from schools under the office of Fundamental Education, Ministry of Education. The collecting tools were the writer's constructed questionnaires. The data were statistically treated for mean, standard deviation. The mean differences were compared by One-way Analysis of Variance. The results were presented descriptively.

The data were collected from 1,587 subjects, but with 1,296 returned, 81.67%. It was found that 123 students wanted to study in the Institutes of Physical Education, 9.50%. The majority expressed that they could get a job after graduation from the Institutes, 16.90% and 16.60% found that there were possibilities to find jobs. It was found that 16.60% were

sure to graduate. There were 1,173, 90.51% students who were not interested in studying in the Institutes of Physical Education.

The majority of 23.10% expressed that they wanted to study in the government universities; secondly, 17.10% of them wanted to go to open universities and 12.30% wanted to go to private universities.

It was found that the favorable factors to choose the Institutes of Physical Education were as follows:

1. Personal factors:

Most of the interested students were male, 52.00%. It was founded that most of them, 46.30%, wanted to study science and mathematics. Most of them had grade point averages between 2.01-2.55, 34.10%.

2. Economy factors:

Most of the interested students lived with their parents with their average annual incomes less than 120,000 baht, 55.10%. They hoped to earn 8,001-10,000 baht monthly after graduation, 45.50%.

3. Social factors:

Most of the interested students were natives of the central region, but they studied in the northeastern region, 39.00%. After graduation, they wanted to become government /government enterprise employees, 44.70%.

As a whole, the students found that the Institutes of Physical Education could improve the student's personality, at a high level. Secondly, they found that the Institutes could develop youths of quality. Lastly, the students found at the lowest level that there were few job opportunities after graduation from the Institutes.

This study was intended to investigate Matayomsueksa 6 student's needs to student in the Institutes of Physical Education. The subjects of 1,587 students were randomly sampled and tested for opinions by the questionnaire.

The data were statistically treated for mean, standard deviation and mean differences.

It was found that 9.50% of the students were interested in studying in the Institutes with 16.90% hoping to get a job and 16.60% to graduate.

There were 90.51% of the student who were not interested in studying in the Institutes, but they wanted to go to state or private universities.

The factors of interest were as follows:

1. Personal factors were sexes as boys should interests to study in the Institutes, 52.00%. Their grade point averages were between 2.01-2.55, 34.10%.
2. Economy factors, the parent's incomes below 120,000 baht/year, 56.10%, were the greatest factor. Social factors were 39.00% as most of them lived in the central region, but moved to study in the northeastern region.

The students found that the Institutes of Physical Education could improve personality and developed youths of quality. The students found at the lowest level that there were few job opportunities after graduation from the institutes.

บทนำ

การศึกษาได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์และสังคมสมัยใหม่อย่างเห็นได้ชัดจนอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญประการที่ 5 ที่ส่งผลให้มนุษย์มีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เหมาะสมกับความต้องการและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ดังนั้นความต้องการที่จะได้รับบริการทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการขยายตัวมากขึ้น ทำให้ มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ในการพัฒนาประเทศอย่างทั่วถึง

ประเทศจะพัฒนาได้ดีเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพทางการศึกษาของประชากร ประเทศใดที่มีประชากรได้รับการศึกษาสูง ระดับความเป็นอยู่ของประชากรในประเทศนั้นก็จะเป็นระดับที่ดีขึ้นเช่นกัน การศึกษาช่วยให้ประชากรของประเทศเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นทรัพยากรทางปัญญาที่มีค่ายิ่งของชาติ ทั้งนี้เพราะการพัฒนาประเทศอาศัยกำลังคนที่มีคุณภาพเป็นสำคัญ หากพิจารณาประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติอย่างล้นเหลือแต่ขาดกำลังคนที่มีคุณภาพสูงก็จะไม่สามารถพัฒนาประเทศให้เจริญเท่าเทียมกับประเทศที่ขาด

ทรัพยากรธรรมชาติแต่กำลังคนมีคุณภาพสูงแล้วได้เนื่องจากประเทศนั้นได้พัฒนาการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าอยู่ในระดับสูง

เมื่อการศึกษามีความสำคัญอย่างนี้แล้ว การศึกษาจึงได้รับการพัฒนาและได้รับความสนใจจากประชาชนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับกันว่าการศึกษาในระดับสูงขึ้นเป็นวิธีที่สำคัญวิธีหนึ่งในการเลื่อนชั้นทางสังคม และจากสภาพสังคมเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้คนมองการศึกษาเปลี่ยนไป โดยเปรียบเทียบการศึกษาเสมือนใบเบิกทางหรือเครื่องมือในการหางานทำหรือเป็นสื่อนำไปสู่ความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้า ในหน้าที่การงานจึงเป็นเหตุให้คนส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) อันเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศ ให้มีความเจริญก้าวหน้า ประชาชนมีความอยู่ดี มีสุขโดยทั่วหน้ากัน

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2545-2549) และการประชุมปฏิบัติการ Road Map พัฒนากีฬาชาติ เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2547 ที่ทำเนียบรัฐบาลโดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบร่วมกัน

ในการจัดทำยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ โดยมุ่งเน้นให้เห็นชัดเจน สร้างกีฬาเป็นวัฒนธรรมของชาติ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามที่พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ.2548 ในมาตรา 7 ให้สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษามีวัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านการเกี่ยวข้อง มีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย การให้บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการและบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายได้แก่ประชาชนทุกกลุ่มในการสร้างสุขภาพ สมรรถภาพ คุณภาพชีวิต ทั้งในระดับท้องถิ่น และส่งเสริมการกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับโลกอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

สถาบันการพลศึกษา มีภารกิจใน การผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและบุคลากรในด้านอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมีภารกิจคือ ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการ ให้บริการชุมชน มีการใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย โดยมีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

อย่างไรก็ตาม จากสถิติสถาบันการพลศึกษา

เกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา ในปีการศึกษา 2548 เปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2549 พบว่าจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา มีจำนวนลดลง

ด้วยเหตุนี้ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง จึงเล็งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับสถาบันการพลศึกษา ดังนั้นจึงได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ทำให้ จำนวนนักศึกษาที่ลดลงในสถาบันการพลศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
2. เพื่อศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันการพลศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามภูมิภาคที่นักเรียนศึกษาอยู่

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งเป็น 4 ภาค คือภาคกลาง จำนวน 100,060 คน ภาคเหนือ 45,263 คน ภาคใต้ จำนวน 31,791 คน และ ภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 108,684 คน รวมทั้งสิ้น 285,798 คน

2. กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครซี่ซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) อ้างอิงจากพวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535:303) จากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1,587 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้ศึกษาตัวแปรดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนในด้านความต้องการศึกษาต่อได้แก่

- 1.1 เพศ
- 1.2 แผนการเรียน
- 1.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้เรียน

2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายของนักเรียนในด้านความต้องการศึกษาต่อได้แก่

- 2.1 รายได้ของผู้ปกครอง
- 2.2 รายได้ที่คาดหวังของผู้เรียน

3. ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง ปัจจัยที่อยู่รอบ ๆ ตัวนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของนักเรียนได้แก่

- 3.1 ภูมิฐานะของผู้เรียน
- 3.2 จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ในทุกระดับการศึกษา
- 3.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 3.4 สภาพการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว

3.5 อาชีพผู้ปกครอง

3.6 ความคาดหวังในอาชีพของผู้เรียน

3.7 ความคิดเห็นที่มีต่อสถาบันการ

พลศึกษา

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความต้องการ (Need) หมายถึง การขาดบางสิ่งบางอย่างแล้วต้องการให้ได้สิ่งนั้น ความปรารถนาหรือการเกิดความแตกต่างระหว่างสภาพการณ์ที่ปรารถนา (Desired Stage) กับสภาพความเป็นจริง (Actual Stage) ทำให้ผู้บริโภครู้สึกเกิดความต้องการขึ้นมาในเมื่อสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ปรารถนาไม่ประสานกัน ทำให้ผู้บริโภครู้สึกเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์มาตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์มาบรรจบกันพอดี

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตความรับผิดชอบของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตตรัง ปีการศึกษา 2550

3. สถาบันการพลศึกษา หมายถึง สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วยวิทยาเขต จำนวน 17 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตยะลา วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตกรุงเทพฯ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขตเพชรบูรณ์ วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขต

อุดรธานี วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย และ วิทยาเขตเชียงใหม่ โดยการบริหารจัดการศึกษาใน สถาบันการพลศึกษา แบ่งเป็น 3 คณะวิชา คือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ สุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์

4. เพศ ได้แก่ นักเรียนชาย และนักเรียน หญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2550

5. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ อุปการะนักเรียนในด้านการศึกษา ให้การเลี้ยง ดูเรื่องค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

6. ภูมิลำเนาของผู้เรียน หมายถึง สถานที่ตั้ง บ้านเรือนอันเป็นที่อยู่อาศัยของนักเรียน

7. คะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้เรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมในการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

8. รายได้ผู้ปกครอง หมายถึง ค่าตอบแทน ที่ได้จากการทำงานหรือประกอบอาชีพของผู้ปกครอง รวมกันต่อเดือน

9. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ประเภท ของงานที่ผู้ปกครองของนักเรียนทำอยู่เพื่อการดำรง อาชีพ และเป็นรายได้หลักที่ได้รับผลตอบแทนเป็น เงิน อาจอยู่ในรูปของเงินเดือน ค่าจ้างหรือเป็นอย่าง อื่นแบ่งเป็น 4 ประเภทคือ รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนประกอบอาชีพส่วนตัวและ อื่น ๆ (อาชีพที่นอกเหนือจากดังกล่าวข้างต้น)

10. รายได้ที่คาดหวังของผู้เรียน หมายถึง รายได้เมื่อแรกเข้าทำงานต่อเดือนที่นักเรียนคาดว่า จะได้รับหลังจากสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการ พลศึกษา

11. สภาพการณ์อยู่ร่วมกันภายในครอบครัว

หมายถึง การอาศัยอยู่ร่วมกับบิดา มารดา หรืออาศัย อยู่กับผู้ปกครองที่มีใช้บิดา มารดา หรืออยู่กับบิดา มารดา คนใดคนหนึ่ง ซึ่งหมายถึงการหย่าร้าง ภายในครอบครัว

12. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง

13. ความคาดหวังในอนาคตของผู้เรียน หมายถึง การประกอบอาชีพตามที่คาดหวังหลังจาก สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา

14. ภูมิภาคที่นักเรียนศึกษาอยู่ หมายถึง ที่ ตั้งของโรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่ แบ่งออกเป็น 4 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับตัว

นักเรียนในด้านความต้องการศึกษาต่อประกอบด้วย

1. เพศ แผนการเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้เรียน

ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย

ของนักเรียนในด้านความต้องการศึกษาต่อ

ประกอบด้วย 1. รายได้ผู้ปกครอง รายได้ที่คาดหวัง

ของผู้เรียนซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

(Check List)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความ

ต้องการของนักเรียน ได้แก่ ภูมิลำเนาของผู้เรียน

จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ในทุกระดับ การศึกษา

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สภาพการอยู่ร่วมกัน

ภายในครอบครัว อาชีพผู้ปกครอง ความคาดหวังใน

อาชีพของผู้เรียนซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจ

รายการ (Check List)

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิ

เห็นที่มีต่อสถาบันการพลศึกษา ลักษณะของแบบ

สอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaires)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ และนำไปวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2550 โดยขอหนังสือจากสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง แสดงต่อโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และขอความร่วมมือกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการตอบแบบสอบถาม และดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองได้ข้อมูลกลับคืนมาจำนวน 1,296 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.66

การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาจำนวนและร้อยละ (Percent ape) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยแจกแจงความถี่และร้อยละตาม

ภาคที่นักเรียนศึกษาอยู่ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าความแปรปรวนของตัวแปร (One-way Analysis of variance) ในการศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อสถาบันการพลศึกษา ในกรณี ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวง ศึกษาธิการ
2. เพื่อศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันการพลศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามภูมิภาคที่นักเรียนศึกษาอยู่

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งเป็น 4 ภาค คือ ภาคกลาง จำนวน 100,060 คน ภาคเหนือ 45,263 คน ภาคใต้ จำนวน 31,791 คน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จำนวน 108,684 คนรวมทั้งสิ้น 285,798 คน
 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 6 ที่สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวง
 ศึกษาธิการ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการ
 เปิดตารางสำเร็จรูปของเครื้ชชีและมอร์แกน (Krejcie
 and Morgan) อ้างอิงจากพวงรัตน์ ทีวีรัตน์. 2535:
 303) จากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มอย่าง
 ง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1,587
 คน ได้แบบสอบถามคืนมา จำนวน 1,296 ฉบับ
 คิดเป็นร้อยละ 81.66

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อ
 การวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความ
 ต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเข้า
 ศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวง
 ท่องเที่ยวและกีฬา แบ่งออกเป็น 5 ตอน ปัจจัยส่วน
 บุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจปัจจัยทางด้านสังคม
 ความคิดเห็นที่มีต่อสถาบันการพลศึกษา ปัญหาและ
 ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา
 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
 Scale) 5 ระดับตามแบบลิเคอร์ท (Likert Five
 Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลทั่วไป
 ของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาจำนวน และ
 ร้อยละ
2. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล ศึกษา
 ความต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการแจกแจง
 ความถี่และร้อยละ ตามภาคที่นักเรียนศึกษาอยู่

3. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบน
 มาตรฐาน (S.D.) และค่าความแปรปรวนของตัวแปร
 (One-way Analysis of variance) ในการศึกษา
 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 ที่มี
 ต่อสถาบันการพลศึกษา ในกรณีที่พบความแตกต่าง
 อย่างมีนัยสำคัญจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็น
 รายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนส่วน
 มากเป็นเพศหญิง 876 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50
 เป็นเพศชาย จำนวน 420 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40
 นักเรียนส่วนมากเรียนแผนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
 จำนวน 832 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20 รองลงมา
 แผนอังกฤษ - คณิตศาสตร์ จำนวน 209 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 16.10 ส่วนแผนการเรียนที่มีนักเรียนเรียน
 น้อยที่สุด คือ แผนฝรั่งเศส จำนวน 39 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 2.90
 นักเรียนส่วนมากมีคะแนนเฉลี่ยสะสม อยู่
 ระหว่าง 3.01 – 3.50 จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ
 28.40 รองลงมา คือ 2.56 – 3.00 จำนวน 367 คน
 คิดเป็นร้อยละ 28.30 และส่วนน้อย คะแนนเฉลี่ย
 สะสมต่ำกว่า 1.50 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ
 1.00
 จำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนมากรายได้เฉลี่ย
 ต่อปีของผู้ปกครองต่ำกว่า 120,000 บาทต่อปี
 คิดเป็น ร้อยละ 53.20 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อปี
 อยู่ระหว่าง 120,001 – 360,000 บาท คิดเป็นร้อยละ
 32.40 ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ปกครองส่วนน้อย
 อยู่ระหว่าง 600,000 บาทต่อปีขึ้นไป จำนวน 65 คน
 คิดเป็นร้อยละ 5.00

รายได้ที่คาดหวังหลังจากเรียนจบการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 440 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาได้มากกว่า 15,001 บาทต่อเดือน จำนวน 430 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 ส่วนรายได้ที่คาดหวังของผู้เรียนส่วนน้อยต่ำกว่า 8,000 บาทต่อเดือน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90

จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนส่วนมากมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตภาคกลาง จำนวน 382 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 รองลงมาภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 และส่วนน้อยอยู่ในภาคเหนือ จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60

ภูมิภาคที่กลุ่มตัวอย่างนักเรียนศึกษาอยู่มากที่สุดอยู่ในภาคกลาง จำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 27.80 รองลงมาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 และส่วนน้อยอยู่ในภาคเหนือ จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80

จำนวนพี่น้องของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีจำนวน 1 – 2 คน จำนวน 1004 คน คิดเป็นร้อยละ 77.50 รองลงมาจำนวน 2 – 3 คน จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 และจำนวนพี่น้องส่วนน้อยของผู้เรียน มีจำนวนอื่น ๆ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนส่วนมากอยู่ระดับประถมศึกษา/เทียบเท่า จำนวน 470 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 และระดับการศึกษาของผู้ปกครองของผู้เรียนส่วนน้อยอยู่ใน

ระดับสูงกว่าปริญญา/เทียบเท่า จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10

สภาพครอบครัวส่วนมาก บิดา-มารดา ของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากอยู่ด้วยกัน จำนวน 1,034 คน คิดเป็นร้อยละ 79.80 รองลงมา บิดา-มารดา แยกกันอยู่ จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 12.60 และส่วนน้อยมารดาเสียชีวิต จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

อาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจธุรกิจส่วนตัว จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 รองลงมาประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 23.90 และส่วนน้อยประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10

ความคาดหวังในอาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากคือ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 715 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมา คือ บริษัทเอกชน จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

ความคิดเห็นที่มีต่อสถาบันการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นด้วยมาก จำนวน 666 คน คิดเป็นร้อยละ 51.40 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 549 คน คิดเป็นร้อยละ 42.40 และ น้อยที่สุดอยู่ที่ระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20

2. ความต้องการและไม่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจำแนกนักเรียนตามภูมิภาคที่นักเรียนศึกษาอยู่ ดังนี้

ภาคเหนือ

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเข้าศึกษาต่อใน

สถาบันการพลศึกษาจาก จำนวนนักเรียนที่ศึกษา อยู่ในภาคเหนือ จำนวน 296 คน พบว่า นักเรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา จำนวน 23 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องยากไม่แพง คิดเป็นร้อยละ 18.10 รองลงมา จบแล้วมีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 16.70

นักเรียนไม่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบัน การพลศึกษา จำนวน 273 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องยากไม่แพง คิดเป็นร้อยละ 26.40 รองลงมา สถาบันการพลศึกษา ไม่เป็นที่รู้จักของสังคม คิดเป็นร้อยละ 14.50

ภาคใต้

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเข้าศึกษาต่อใน สถาบันการพลศึกษาจาก จำนวนนักเรียนที่ศึกษา อยู่ในภาคใต้ จำนวน 311 คน พบว่า นักเรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา จำนวน 20 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องยากไม่แพง คิดเป็นร้อยละ 20.50 รองลงมา จบแล้วมีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 15.90

นักเรียนไม่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบัน การพลศึกษาจำนวน 291 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องยากไม่แพง คิดเป็นร้อยละ 27.10 รองลงมา ต้องการเรียนต่อใน มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 19.70

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเข้าศึกษาต่อใน สถาบันการพลศึกษาจากจำนวนนักเรียนที่ศึกษา อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 329 คน พบว่า นักเรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบัน การพลศึกษา จำนวน 48 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องยากไม่แพง คิดเป็นร้อยละ 17.40 รองลงมา จบแล้วมีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 16.70

นักเรียนไม่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบัน การพลศึกษาจำนวน 281 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องยากไม่แพง คิดเป็นร้อยละ 17.40 รองลงมา ต้องการเรียนต่อใน มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 16.30

ภาคกลาง

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันการพลศึกษาจากจำนวนนักเรียนที่ศึกษา อยู่ในภาคกลาง จำนวน 360 คน พบว่า นักเรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา จำนวน 32 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องยากไม่แพง คิดเป็นร้อยละ 17.40 รองลงมา จบแล้วมีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 16.70

นักเรียนไม่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบัน การพลศึกษาจำนวน 328 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องยากไม่แพง คิดเป็นร้อยละ 23.00 รองลงมา ต้องการเรียนต่อใน มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 18.00

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันการพลศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบ สอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อสถาบันการ พลศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นใน ระดับมาก ($\bar{x} = 3.55 - 3.87$) ในรายการต่อไปนี้

- การศึกษาในสถาบันการพลศึกษา ทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพดีขึ้น
- การศึกษาในสถาบันการพลศึกษาช่วย พัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพ
- การศึกษาในสถาบันการพลศึกษาสามารถ เพิ่มทักษะ ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ในอาชีพได้อย่างเหมาะสม

- สถาบันการพลศึกษา เป็นสถานศึกษาที่มีศักยภาพเท่าเทียมกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ

- สถาบันการพลศึกษาเป็นสถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในสังคม

- หลังจบการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสถาบันการพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามภูมิภาคที่นักเรียนศึกษาอยู่ 4 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในรายการต่อไปนี้

- สถาบันการพลศึกษาเป็นสถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในสังคม

- การศึกษาในสถาบันการพลศึกษาช่วยพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพ

- การศึกษาในสถาบันการพลศึกษาทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพดีขึ้น

- หลังจบการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้

3.2 การเปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นว่าสถาบันการพลศึกษา เป็นสถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในสังคม พบว่านักเรียนที่เรียนอยู่ภาคเหนือ มีความคิดเห็นว่าการศึกษาในสถาบันการพลศึกษาเป็น สถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในสังคมสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคใต้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนอกจากนี้ นักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคใต้มีความคิดเห็นว่าการศึกษาในสถาบันการพลศึกษาเป็นสถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในสังคมน้อยกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันไม่มีนัย

สำคัญทางสถิติ

3.3 การเปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นว่าการศึกษาในสถาบันการพลศึกษาช่วยพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพ พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ภาคเหนือมีความคิดเห็นว่าการศึกษาในสถาบันการพลศึกษาช่วยพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคใต้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ นักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคใต้มีความคิดเห็นว่าการศึกษาในสถาบันการพลศึกษาช่วยพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพน้อยกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนอยู่ภาคใต้มีความคิดเห็นว่าการศึกษาในสถาบันการพลศึกษาช่วยพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพน้อยกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคกลาง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 การเปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นว่าการศึกษาในสถาบันการพลศึกษาทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพดีขึ้น พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ภาคใต้มีความคิดเห็นว่าการศึกษาในสถาบันการพลศึกษาทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพดีขึ้นน้อยกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 การเปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นว่าหลังจบการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษาสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ พบว่านักเรียนที่เรียนอยู่ภาคใต้มีความคิดเห็นว่าการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษาสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้น้อยกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็นว่าการจบการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษาสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในภาคกลาง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่าแตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่นำมาเสนอดังกล่าว มีข้อค้นพบและสิ่งที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

มีนักเรียนที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 เป็นนักเรียนชาย 52.00 และนักเรียนส่วนมากเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.55 และ 2.56-3.00 คิดเป็นร้อยละ 43.10 และ 27.60 ตามลำดับ ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ที่เรียนสายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีศักยภาพในการเรียนต่อหรือมีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและส่วนมากผู้เรียนที่เรียนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์จะมีผลการเรียนที่ดี ส่งผลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีผลการเรียนดีและดีมาก มีความต้องการเรียนต่อสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรัญ สิงห์คำ (ภาวรินทร์ สุระเดชะวงศ์. 2546 : 68 อ้างอิงจาก อรัญ สิงห์คำ. 2542 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00-3.00 มีความต้องการศึกษาต่อแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ต้องการศึกษาต่อมีสติปัญญาค่อนข้างดี และมีเกรดและผลการเรียนดี

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

นักเรียนที่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา ส่วนมากผู้ปกครองที่รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 120,000 ต่อปีโดยสอดคล้องกับเศรษฐกิจของนักศึกษาในปัจจุบันที่เข้าศึกษาในสถาบันการพลศึกษา และนักเรียนมีความคาดหวังว่าหลังจากเรียนจบการศึกษา ต้องการมีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน

3. ปัจจัยด้านสังคม

นักเรียนที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักเรียนภาคกลางแต่ไปเรียนที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่จำนวน 1-2 คน ซึ่งสอดคล้องกับ มนัส สุวรรณ และประหยัด ปานดี (ภาวรินทร์ สุระเดชะวงศ์. 2546:70 อ้างอิงจาก มนัส สุวรรณ และประหยัด ปานดี. 2535:40-45) พบว่าจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่และจำนวนพี่น้องในครอบครัวเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการศึกษานักเรียนส่วนระดับการศึกษาของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนมากจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา/เทียบเท่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์ ไชยชมพู (ภาวรินทร์ สุระเดชะวงศ์. 2546:70 อ้างอิงจาก สุรัตน์ ไชยชมพู. 2535:112-113) ระดับการศึกษาของบิดา มารดามีผลต่อการเรียนต่อของนักเรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิโคลัส เบนเดนนี (ภาวรินทร์ สุระเดชะวงศ์. 2546:70 อ้างอิงจาก นิโคลัส เบนเดนนี.) กล่าวว่าระดับการศึกษาของบิดา มารดามีผลโดยตรงต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา นักเรียนส่วนมากอยู่ในสภาพครอบครัวที่บิดา มารดาอยู่ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จงจิตร อ่ำสาธิตกา (2541 : 142) พบว่านักเรียนที่บิดา มารดาอยู่ร่วมกันจะเลือกศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาแยกกัน

อยู่ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และเมื่อจบการศึกษาแล้วส่วนมากต้องการนักเรียนประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และนักเรียนที่ต้องการเข้าศึกษาต่อส่วนมากมีความคิดเห็นที่มีต่อสถาบันการพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

นักเรียนที่ไม่ต้องการเรียนต่อในสถาบันการพลศึกษาจำนวน 1,173 คน คิดเป็นร้อยละ 90.50 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าต้องการเรียนต่อในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐบาลมากที่สุดร้อยละ 23.10 ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยหลายฉบับ เช่น ไพศาล รุ่งธงชัย และคณะ (2541) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐบาลเป็นลำดับแรก นักเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่ต้องการเลือกเรียนสถาบันการพลศึกษา เพราะสถาบันการพลศึกษาไม่เป็นที่รู้จักของสังคม จบจากสถาบันการพลศึกษาแล้วคิดว่าจะไม่มีการทำงาน และนักเรียนที่เลือกเรียนในสถาบันการพลศึกษา เพราะค่าใช้จ่ายไม่แพง เมื่อจบการศึกษาแล้วมีงานทำ เรียนแล้วมีโอกาสสำเร็จการศึกษา

3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยจากผลงานวิจัยพบว่า ความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุง โดยสรุปได้ดังนี้

1. การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,587 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมาจำนวน 1,296 ฉบับ และมีผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่า ต้องการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ซึ่งเป็นตัวเลขที่น้อยมาก จากผลการศึกษาคั้งนี้

จะเป็นข้อสังเกตให้แก่ผู้บริหารสถาบันการพลศึกษาได้พิจารณาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาให้มีคุณภาพ และมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่นิยมชมชอบของบุคคลทั่วไป สถาบันการพลศึกษาควรดำเนินการด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การประชาสัมพันธ์สถาบันการพลศึกษา ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถาบันการพลศึกษา ให้กับประชาชนได้รับรู้เรื่องราวของสถาบันการพลศึกษาอย่างแพร่หลาย โดยผ่านสื่อต่าง ๆ หลายชนิด เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ ป้ายโฆษณา สื่อวิทยุ โทรทัศน์ รวมทั้งอินเทอร์เน็ต อันเนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์ของสถาบันการพลศึกษาน้อยมาก ผลที่ปรากฏอย่างชัดเจนคือ จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษามีจำนวนลดลง สถาบันการพลศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์โดยใช้วิธีที่หลากหลาย และทำบ่อย

1.2 จากผลการศึกษาคั้งนี้ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เลือกมหาวิทยาลัยปิดเป็นอันดับ 1 มหาวิทยาลัยเปิดเป็นอันดับ 2 และมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นอันดับ 3 ในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ดังนั้นผู้บริหารสถาบันการพลศึกษาควรดำเนินการอย่างจริงจังในการเร่งรัดและสนับสนุนให้แต่ละวิทยาเขตได้พัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและชุมชน

1.3 บทบาทของสถาบันการพลศึกษาแต่ละวิทยาเขต จะต้องมียศถาภภาพของตนเองที่จะเป็นผู้นำทางการศึกษา เพื่อให้นักเรียนและผู้ปกครองเกิดความเลื่อมใส และศรัทธายอมรับในความสามารถและศถาภภาพของสถาบัน

1.4 สถาบันการพลศึกษาแต่ละวิทยาเขต จะต้องเน้นเรื่องคุณภาพทั้งด้านการเรียนการสอน และการบริหารวิชาการแก่ชุมชน การเน้นคุณภาพ

จะต้องคำนึงถึงระบบต่าง ๆ ของแต่ละวิทยาเขตว่ามีความเหมาะสมหรือต้องปรับเปลี่ยนอะไรบ้าง

ทั้งนี้เพราะคุณภาพจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อทุกระบบมีความสอดคล้องกันนั่นคือ การดำเนินการจะต้องให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการคิดและการกระทำ และต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้รับบริการทั้งภายในและภายนอกสถาบันการพลศึกษาได้รับการบริการที่ดีที่สุด บัณฑิตที่จบจากสถาบันการพลศึกษาจะต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามที่สถาบันการพลศึกษากำหนดไว้และเป็นที่ยอมรับของสังคม

1.5 ควรมีการแนะแนวการศึกษาต่อกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา เพื่อที่จะเป็นแนวทางหรือเป็นแนวทางหรือเป็นข้อชี้แนะในการตัดสินใจในการศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการ ที่มีต่อบัณฑิตที่จบการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา

2. ศึกษาภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

3. ศึกษาความเป็นอัตลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือวิจัยและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ มากมายที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และมีส่วนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จ ขอขอบคุณเจ้าของเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้นำมากล่าวอ้างสนับสนุนในการทำวิจัย ตลอดจนผู้ที่มีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ท้ายสุดขอขอบคุณสถาบันการพลศึกษาที่ได้สนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

กาญจนา คุณารักษ์. (2527). **หลักสูตรและการพัฒนา**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2537. “แนวคิดและวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ”. **สารพัฒนาหลักสูตร** 13(116) : 25-29

พลศึกษา, กรม. (2531). **วิทยาลัยพลศึกษาในทศวรรษหน้า**. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา. (2541).

ระเบียบกรมพลศึกษา ว่าด้วยการบริหารวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ.2541. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2548). **หลักสูตรสถาบันการพลศึกษาระดับ**

ปริญญาตรี พุทธศักราช 2548. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

สมพร พรหมจรรย์. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจของ
นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต
กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานผลการประชุม สมัชชา
การศึกษาท้องถิ่นเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ

อารีย์ พันธมณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด.

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล.(2533). ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิต
ศึกษา. ปริญญาโท วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

